

גליון 37 ■ 1994

בנין

אזכריאל

מוציאים לאור

מדיום רשת עיתונות מקצועית

חשיפה: פלסטינאים מתכננים 13 ערים בשטחים
מתגעגעים לבארהאוס
סקר: הבניה הטרומית

הדיעות בדבר אחריותה של המדינה להעניק חינוך לילדיה, כפי שהיה ביוון הקדומה, ופרוסיה ביקשה לשקם את עצמה אחרי תבוסתה לנפוליאון בקרב ג'נה ב-1806. המאמץ העיקרי בשיקום הושקע בחינוך. ב-1808 הקימה פרוסיה לראשונה את המשרד להוראת הציבור וייסדה מערכת חינוך המורכבת מבת ספר יסודי וגמנסיה, שבוגריה מתקבלים לאוניברסיטה ויכולים ללמוד מקצועות אקדמיים.

בתי ספר אלה, שבני כל המעמדות יכלו ללמוד בהם, הניחו את היסוד למערכות החינוך המקובלות היום בעולם, כולל המשמעת הפרוסית שהונהגה בהם והועברה מדור לדור גם במדינות הרחוקות מפרוסיה.

תוצר של המהפכה התעשייתית

פרופסור דוד חן, מביה"ס לחינוך של אוניברסיטת תל-אביב, אומר: "מספרים על פרופ' אלברט איינשטיין שיום אחד טייל ברחוב. ניגשה אליו אשה ושאלה: 'פרופ', מה חדש במדע? איינשטיין הקשיש התבונן בה והשיב: 'גבירתי היקרה, האם את כבר מבינה את כל מה שישן במדע?'".

הלקח של ספור זה הוא, שלפני שנתחיל לתכנן את בית הספר העתידי, אנחנו צריכים לנסות ולהבין את העיצוב של בית הספר הקיים.

"אם נסתכל על בתי הספר בעולם, מטוקיו ועד לירושלים, מבוססותן על

ההשכלה וההתפתחות הטכנולוגית של חברה, לבין צורת התכנון והעיצוב של בתי הספר שלה. זהו קשר דו-סיטרי: ככל שהחברה מתקדמת יותר, כך היא משקיעה יותר מחשבה ומשאבים בתכנונם מחדש של בתי הספר החדשים שהיא בונה; וככל שהיא בונה יותר בתי ספר המותאמים לתפישות המתקדמות של החינוך, כך היא מייצרת יותר מדענים, מהנדסים, טכנאים ובעלי השכלה גבוהה אחרים התורמים לקידומה ולהתפתחותה.

לעיתים קרובות, אולי מפני שאין אנו מקדישים מחשבה יתרה לנושא זה, אנחנו נוטים לשכוח שמיבנה בית הספר, במתכונת אותה אנו מכירים, הוא המצאה חדשה, יחסית. אפשר לומר אפילו מודרנית. בית ספר ממלכתי – כמוסד של מדינה שהכירה באחריותה לחינוך ילדי אזרחיה – עם תוכנית לימודים קבועה, עם חלוקה לכיתות לפי גילאים, עם מבנה מיוחד שמוקדש רק לו, הוא תוצר של סוף המאה ה-19 בלבד. עד אז, מאז תחילת ימי הביניים, כאשר הכנסייה החליטה לעסוק גם בחינוך חילוני של ילדי המאמינים וללמד אותם באמצעות כמריה, קרוא וכתוב ודקדוק, הייתה רכישת ההשכלה הרחבה נחלתם של המעמדות האצילים והעשירים בלבד. למעשה, עוצבה מתכונתו העכשווית של בית הספר בפרוסיה של תחילת המאה ה-19, אחרי שלקראת סוף המאה ה-18 רווחו

אם האימרה החכמה של צ'רצ'יל יפה לגבי בנייה בכלל, על אחת כמה וכמה שהיא נכונה לגבי בניית בתי ספר. היום מאוחדים כמעט כל מומחי החינוך בדיעה, כי הצורה המסורתית בה נוהגים אדריכלים ומהנדסים לתכנן בתי ספר במאה השנים האחרונות, אחראית במידה לא מבוטלת למשבר בחינוך העולמי.

"מיבני בתי הספר של מדינה, משקפים את הגישה שלה לחברה", אמר פרופ' אולה ואלשטרומ, מומחה לאדריכלות מבני חינוך, שהגיע בשנה שעברה לישראל, כדי להשתתף בכינוס הבינלאומי שנערך בירושלים מטעם אגודת האדריכלים ומתכנני הערים בישראל, מרכז השלטון המקומי ומשרד החינוך והתרבות, בנושא "בית הספר היסודי לקראת שנת 2000". ואומנם, מיבני בתי הספר של כל מדינה מצביעים במידה רבה על מידת פתיחותה, קידומה והתפתחותה.

מיבנים של בתי ספר אפורים, מרובעים, קשוחים וקודרים, מצביעים על מערכת חינוך שמרנית, קפדנית וסטאטית. מיבני בתי ספר פתוחים, שאינם בנויים במתכונת קבועה מראש וניתנת לזיהוי, שאפשר להרגיש שהאדריכלים שתכננו אותם יכלו לתת בהם חרות לחופש הדימיון והיצירה שלהם, מעידים על מערכת חינוך חופשית, דינאמית, יצירתית, המתקדמת עם הזמן. יתירה מכך: יש קשר ישיר בין רמת

"פני החברה - כפני בתי הספר שלה", אומרים מומחי חינוך ואדריכלים העוסקים בתכנון בתי ספר * בישראל נעשו בשנים האחרונות, כמה נסיונות מהפכניים לשנות את הצורה השמרנית המסורתית של בתי הספר, כדי לנסות ולהשפיע על אופי החינוך.

"מרחבי

- לימוד"

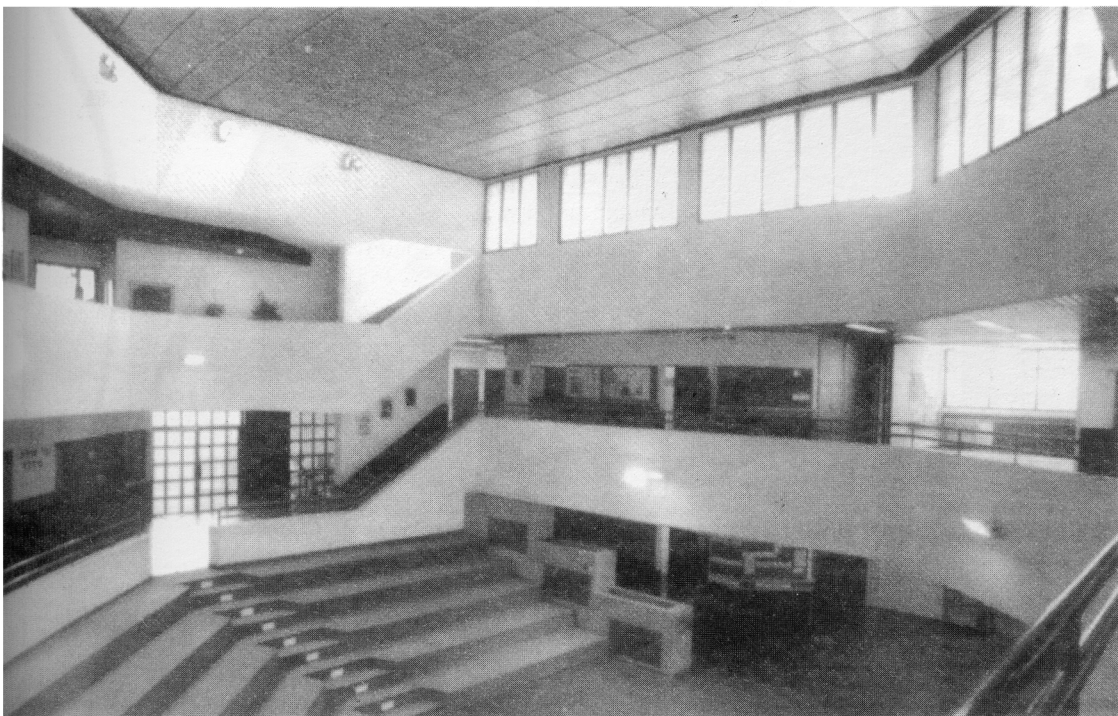
במקום

בתי

ספר

מאת אמנון ורד

"בתחילה אנחנו מעצבים בניינים, ואחר כך הבניינים האלה מעצבים אותנו", אמר פעם ראש ממשלת בריטניה, וינסטון צ'רצ'יל, כאשר הוזמן לחנוך מיבנה ציבורי חדש.

את החינוך".

ההגדרה החדשה שמציע הפרופ' לחינוך, דוד חן, מבוססת על תורת ההכרה החברתית: החינוך עוסק ביחסים בין הידע לאנשים.

"בעיקרון, חינוך הוא מתווך חברתי בין הידע הציבורי לידע הפרטי", הוא אומר. "זהו תהליך שבו גדל הידע האישי באמצעות יחסי גומלין עם מצבור של הידע הציבורי. הגידול בידע האישי נמצא בלב התהליך החינוכי".

והגדרה מחדש של החינוך, כוללת גם חשיבה מחדש על תכנון ועיצוב בית הספר כ"סביבה לימודית".

"התכנון של 'סביבה לימודית' חדשה ויצירתית צריך להתרחק ולברוח מהצורה של הכיתה המסורתית כיחידת תפקוד של מצבור כיתות הנקרא 'בית ספר', סבור פרופ' חן. "התכנון הנוכחי של בתי הספר הושפע מהמושגים המיכאניים של אנשים העוסקים בלימוד. גישה הומאנית לחינוך, הנובעת מהבנה טובה יותר של טבעו של הפרט, הלומד והיחסים שלו עם הידע הציבורי, מחייבת לארגון מחדש של המוסד הלימודי. התכנון החדש צריך להתבסס על העקרונות הבאים:

* הכרה בשונות האנושית מחייבת גמישות בהצבת מטרות למידה, שיטות ותכנים.
* הבנה של הטבע הדינמי של אופי הידע האנושי ואספקת סביבות רבות-מדיה.

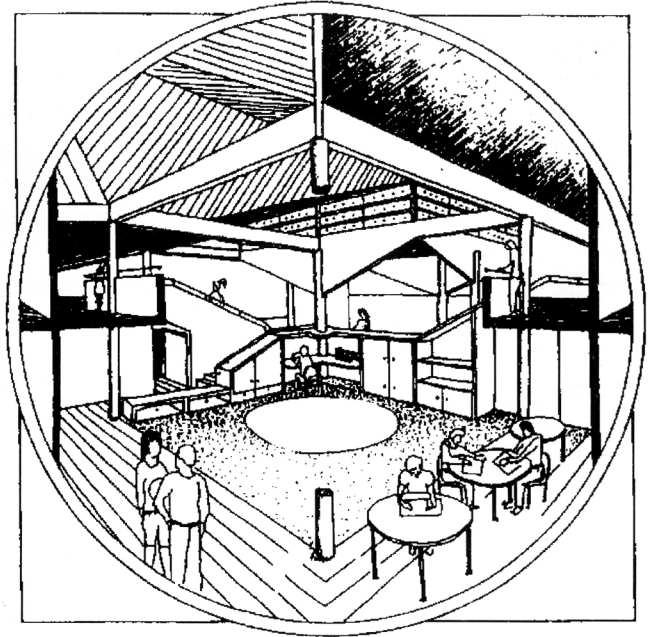
המיכאני של מערכת החינוך ואינה מסייעת לשבור את התבניות הקיימות".

בית הספר כ"סביבה לימודית"

בעוד שמרבית המוסדות החברתיים האחרים נוטים להתבדלות ומתמחים בתחומים ספציפיים כדי להגיע לרמת תיפקוד גבוהה, יש רק הבדל קטן מאוד בין בתי הספר, סבור הפרופ' חן.

בהגישו את הקשר ההדוק הקיים בין העיצוב האדריכלי של בית הספר ותכנון הכיתה לבין אופיו כמוסד של הוראה וחינוך, אמר: "היחידה הארגונית, התפעולית, העיקרית של בית הספר היא הכיתה, שבה נמצאים בין 20 ל-40 תלמידים, מורה אחד, חדר סטנדרטי ולוח-זמנים סטנדרטי. רק בבתי ספר מעטים יש כיתות המממשות את המטרה של לימוד ברמות ארגוניות שונות - גדולות או קטנות יותר מאשר הכיתה. רק לעיתים רחוקות נבנו בתי הספר בצורה מיוחדת כדי לשרת את הצרכים המיוחדים ואת ההבדלים האישיים שבין התלמידים.

"בעוד שהתעשייה עצמה עוברת מתהליך הייצור ההמוני לייצור גמיש וייחודי יותר, בתי הספר עדיין ממשיכים בשיטות הבקרה של התקופה המתועשת. זמן הלימודים בבתי הספר מבוקר עדיין על-ידי פעמון, הניהול והבקרה הם ריכוזיים ובתי הספר חסרים את התשתית הטכנולוגית המתקדמת (ציוד הדפסה, מיחשוב, בעולם הם בורים, היא אות אזהרה מספיק, כדי לבדוק את אמיתות ההנחה שהזכרנו לעיל. היבט נוסף של העקרון הליניארי, נחשף בתכנון בית הספר, שבו הכיתות מסודרות בטורים ארוכים לאורך מסדרון, לפי הסדר, מכיתה א' עד כיתה י"ב, כשבכל שנה הכיתה "עולה" שלב אחד קדימה במעלה המסדרון, לחדר חדש. שיטה זו מקובלת במרבית בתי הספר המסורתיים ברחבי העולם. אחדות היא הסמל המסחרי של הייצור ההמוני והוצגה בצורה מובהקת בקו הייצור של טיילור. התחום החינוכי מאופיין אף הוא ביסודות של אחדות: תוכנית הלימוד הלאומית האחידה ומטרותיה, תעודת הבגרות, יחידות זמן הלימוד הזהות; היחידות הארגוניות (לפי גילאים), הבחינות, הגיל הדרוש לכניסה ולסיום ויסודות רבים אחרים. "צורת התכנון של בית הספר המסורתי משפיעה גם היא על האחדות הזאת: חדרי הלימוד המסורתיים הם תמיד חדרי רבועיים בגודל של 7 X 7 מטרים, שהרהיטים בהם מסודרים בצורה סימטרית, וכל המורים נשלחים לאותם חדרי-כיתות בדיוק בלי להתחשב בצרכיהם המיוחדים. אי ההתייחסות בין התיפקוד למיבנה, מתומצתת בחזרה החוזרת ונשנית אל אותן הצורות". האחדות הזאת, במטרות החינוך, בתוכנית הלימודים, במבנים ובעיצוב האדריכלי של בתי הספר מדגישה ומקבעת את האופי

"מרחב לימודים" בבית הספר החדש בראש העין, אדריכלים: אדם ודני אייל

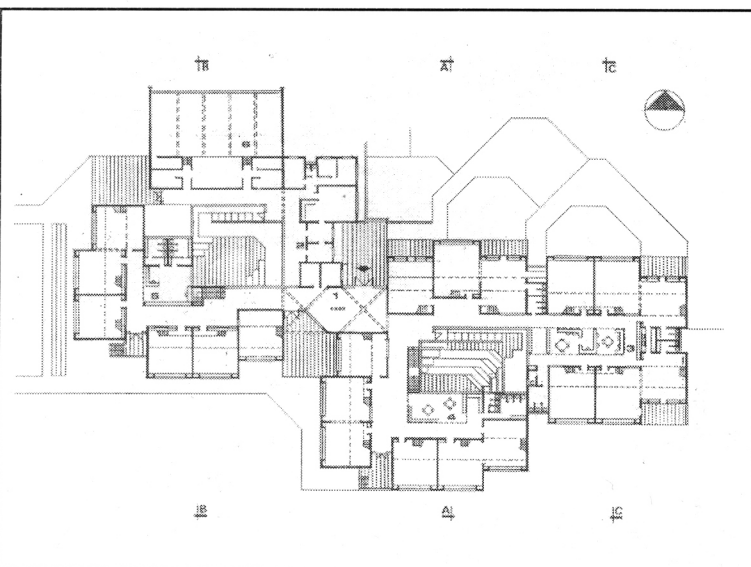
המוסד, מריו דה ז'נרו ועד דלהי, הם ייראו לצופה הבלתי מנוסה די שונים זה מזה. מבט מקרוב יגלה את העובדה הפשוטה, שהעקרונות המנחים את כל בתי הספר בעולם זהים בצורה אוניברסלית".

אנחנו חייבים לזכור, שגם אם רעיון החינוך הוא ישן כמו הציוויליזציה עצמה, הרעיון של בית הספר כאבן הפינה של החינוך, נולד רק עם המהפכה התעשייתית. הצורך בהשכלה לכל, הוליד את המוסד החברתי המספק הוראה. עם זאת, יסודות ביה"ס המודרני עוצבו ע"י תרבות שהושפעה בצורה רבה מפלאי הטכנולוגיה, שהתמצו בתדמית המכונה - הכוח המניע מאחורי המהפכה התעשייתית.

נראה שהעקרונות שעל פיהם פועל ביה"ס העכשווי, נולדו בהשראת המכניקה של ניוטון: תנועה ליניארית לקראת מטרות קבועות מראש. ילדים נכנסים ללימוד בכיתה א' בחודש ספטמבר; לומדים 4-6 שעות ביום, 5-6 ימים בשבוע, במשך 30 שבועות בשנה. בתום שנה הם עולים לכיתה גבוהה יותר וממשיכים בדרך זו כדי להשלים מעגל של 12 שנות לימוד.

ההנחה המניעה את המחזור הזה היא, שכמות הלימוד היא יחסית לזמן שמבלים בביה"ס. העובדה ש-75 אחוז מהתלמידים בישראל אינם מקבלים תעודות בגרות ושרק ל-7 אחוז מהאוכלוסיה בארה"ב יש מידה כלשהי של השכלה מדעית, או העובדה שמיליארד מתוך 3 מיליארד מבוגרים

ההנחה המניעה את המחזור הזה היא, שכמות הלימוד היא יחסית לזמן שמבלים בביה"ס. העובדה ש-75 אחוז מהתלמידים בישראל אינם מקבלים תעודות בגרות ושרק ל-7 אחוז מהאוכלוסיה בארה"ב יש מידה כלשהי של השכלה מדעית, או העובדה שמיליארד מתוך 3 מיליארד מבוגרים

תוכנית ביה"ס 'איריסים' בכרמיאל

* יצירת סביבה לימודית גמישה ואינטליגנטית ברמות ובגדלים שונים.
* מתן אפשרות ליצירת יחסים חדשים בין המיבנה והתפקוד בתוך מוסדות הלימוד. הרעיונות של רשת לימוד המשך בעמוד 81

תקשורת, גישה למאגרי נתונים וכו').
"למעשה, אומר הפרופ' חן, "בתי הספר העכשוויים משקפים את דרך החשיבה של התקופה התעשייתית והגיע הזמן לחשוב מחדש על הנחות יסוד בקשר אליהם. אנחנו חייבים להגדיר מחדש

יכולים להעניק השראה לעיצוב חליפי".

משהו אחר במקום בית ספר

למסקנה דומה הגיע גם הפרופסור השוויי לאדריכלות של מיבני חינוך, אולה ואלשטרומ, שאמר בכינוס שעסק במיבני חינוך ותרבות, כי "פני החברה – כפני בתי הספר שלה".

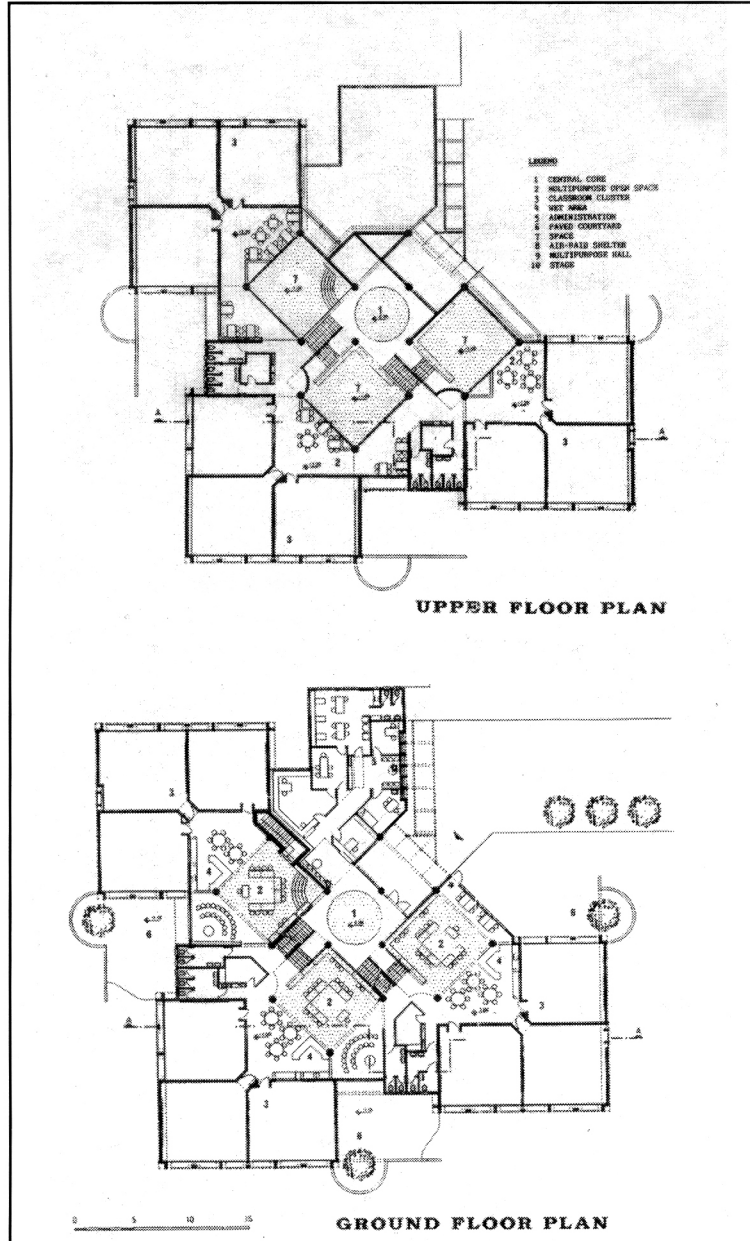
לדבריו, יש שתי גישות לבניית בתי ספר: הגישה הסטטוטית והגישה הדינמית. הגישה הסטטוטית היא הגישה המיכאנית, המושפעת מהתיעוש, וסמלה הוא קו הייצור. על פי גישה זו מחולק בית הספר לכמה חטיבות, בדרך כלל לשלוש חטיבות של כיתות תלמידים בני אותו גיל כנהוג בישראל ובמרבית מדינות העולם המערבי.

"השאלה היא", טוען ואלשטרומ, מדוע צריכים לחלק ילדים לכיתות לפי גילים, כשאנחנו יודעים שבכל כיתה ממוצעת יכול להיות פער של ארבע-חמש שנים בהתפתחות הגופנית, בהתבגרות, ברמת החשיבה וביכולת ההפשטה בין ילדים בני אותו גיל? הניסיון ללמד קבוצת ילדים בני אותו גיל את אותה כמות ידע באותה תקופת זמן, הוא פאתטי וחסר תועלת".

לדבריו, בית הספר הבנוי בשיטה הסטטוטית מתנהג כאילו החברה הדינמית שעל סף המאה ה-21 היא עדיין חברה סטטוטית מיושנת (ושיטת הוראה זאת הייתה גרועה גם לחברה הסטטוטית של המאה שעברה). הוא סבור, כי רוב בתי הספר בעולם משקפים את החברה הסטטוטית בצורה הטורית בה הם בנויים ובכיתות הזהות בצורה ובגודל שלהן.

הגישה הדינמית, לעומת זאת, מקבלת את העובדה שהחברה נעשית פחות הירארכית, דבר שצריך להשפיע גם על מיבני בתי הספר. כדי לאמץ גישה דינמית, צריכים האדריכלים, לאמץ את ההשקפה ההוליסטית הלא-הירארכית, שלפיה ילדים בני אותו גיל נמצאים ברמות התבגרות שונות ולכן צריך ללמד אותם בתנאים שלהם. פירוש הדבר, גיוון רחב ככל הניתן בחינוך.

משמעות נוספת של תפישה זו היא, שהתכנון האדריכלי של בתי הספר צריך להיעשות, במגבלות התקציב, תוך שילוב גני ילדים ובית הספר היסודי בחטיבות העליונות. דבר זה צריך להתאפיין בשילוב המורים והאדריכלים בתכנון, כשהם נחלקים יחד באחריות. בית הספר יוקם בסביבה עשירה, יהיה בו מגוון גדול ככל האפשר של חדרים,

בית הספר החדש בראש-העין. אדריכלים: אדם ודני אייל

שיהיו שונים זה מזה בגודלם ובצורתם; כמה שפחות פרזדורים ארוכים וצרים, וכמה שיותר פתחים לאורזור ותאורה, ריהוט שימושי נוח ונאה לעין וחומרים מקוריים. "המשימה שלנו היא לאפשר לילדנו ללמוד בבתי ספר טובים יותר, כשגם מיבנים עצמם ישופרו ואז אולי נוכל להכין אותם טוב יותר לחיים". פרופ' אולה ואלשטרומ טוען כי, התכנון האדריכלי של בתי הספר החדשים צריך להתחשב כיום בעובדה, שברוב המשפחות יש שני מפרנסים, הן האב והן האם אינם נמצאים בבית עד לשעות אחר הצהריים המאוחרות. המשמעות של אורח חיים מודרני זה הוא, שלא רק פעוטות זקוקים למעונות, שבהם יהיו תחת השגחה עד שהורים יסיימו את עבודתם, אלא

שגם תלמידי בית הספר, לפחות בתי הספר היסודיים, זקוקים להשגחה עד לשעות אחר הצהריים. "הבניין שניצור, ייצור אותנו", חוזר פרופ' ואלשטרומ על אימרתו של צ'רצ'יל, ומסכם את הכללים שלו לבניית בית ספר טוב: "חשוב מאוד להיות שיטתי בתהליך התכנון, בגלל היחס בין התכנון והתוצאה הניתנת לאדריכלים. שרטוט טוב הוא בסיס לתכנון בית ספר יסודי טוב, אבל אינו מספיק. אסור לנו לעולם לתכנן בניין בית ספר כעבודה שירגית. אדריכל של בתי ספר חייב שיהיה לו מידע נרחב וידע עמוק בחינוך. מגוון גדול של מרחבים מעניק לחינוך את החרות לה הוא זקוק. בית הספר היסודי חייב להיות עשיר בצורות, חם בצבעיו וקטן בהיקפו. לבית הספר חייב להיות מרכז,

מעין זירה להתכנסויות ולפעילויות לא פורמליות". ולבסוף: "מבית הספר היסודי ומעלה אנחנו צריכים לשנות, כדי שלא יהיה עוד בית ספר אלא משהו אחר. או שבית הספר יהיה מקום שבו מלמדים ילדים, משום שאדם אינו יכול ללמד אחרים שום דבר, אם אין לו מוטיבציה. האנשים הם המלמדים את עצמם. הדבר היחיד שמורה יכול לעשות הוא ליצור התלהבות וסקרנות אצל הילדים לגבי הידע, כדי שיצאו למסע שאין לו סוף לרכישתו. בואו נפעל, לכן, ליצירת מקום לילדנו, שיהיה מלא חיים, ציפיות ואתגרים, מקום של סביבה יפה שבו נמצאים מבוגרים מסורים ומעוררי השראה, מקום המיועד למשחקים, לצמיחה ולרכישת ידע.

כיתות ב"כוורות" במקום

בפרוזדורים

ישראל, כך מתברר, היא דווקא מהמדינות המתקדמות בעולם בהתאמת מיבני החינוך החדשים שהיא בונה, לזרמים החדשים המקובלים בחינוך המודרני, המטיפים לשינוי בתכנון המיבנים של בתי הספר המסורתיים. למשרד הבינוי והשיכון יש חלק רב במתן אפשרות לאדריכלים ולמחנכים לעצב בתי ספר חדשים, בהם נושבת רוח חדשה.

אומרת האדריכלית גבריאלה נוסבאום ממשרד הבינוי והשיכון: "מדיניות המשרד היא לספק לקהילות בשכונות החדשות את השירותים הבסיסיים, כולל מוסדות חינוך. איפשרנו לבצע כמה מהפרוייקטים של מוסדות חינוך בערים החדשות בעיצובים נסיוניים, כדי שאפשר יהיה ליישם בהם תוכניות פדגוגיות מתקדמות".

כבר ב-1987 איפשר משרד הבינוי והשיכון לתכנן בית ספר יסודי מודרני בכרמיאל שבגליל. ועדה מיוחדת שהוקמה לצורך זה במשרד החינוך קבעה את ההגדרות ליישום התוכנית. בית הספר הוקם בשכונת מגורים "רגילה". תוך תיאום עם השיטות הפדגוגיות החדשות שהונהגו בבית ספר זה, התבסס תכנון בית הספר על היסודות הבאים:

1- "קבוצות כיתות" – הקמת "כוורות" של כיתות (במקום כיתות לאורך פרוזדורים), של שלוש כיתות לכל קבוצת גיל מהקבוצות הבאות: הקבוצה הצעירה – ילדי גן, כיתות א' ו-ב' קבוצת הביניים – תלמידי כיתות ד' ו-ה'

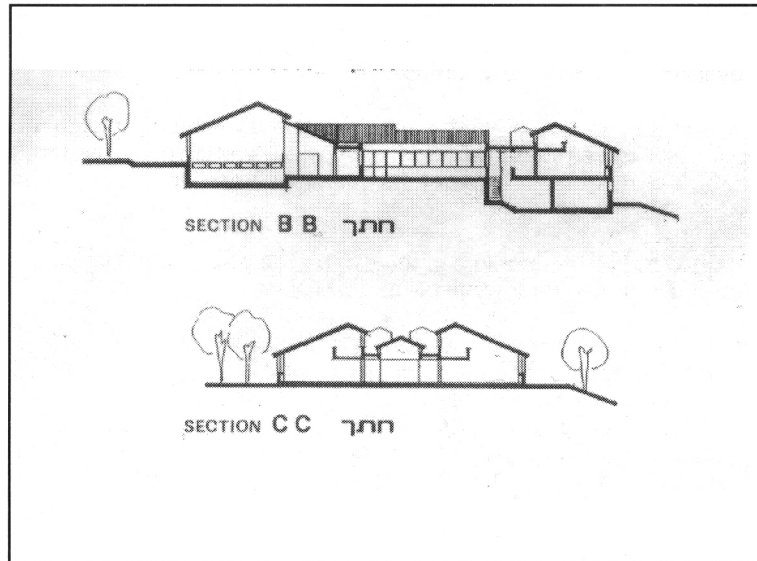

300 מ"ר, מעבר לסטנדרט המקובל בבתי הספר במדינה, לפעילויות קהילתיות. חדרי ההתעמלות שלהם תוכננו כך, שיכלו לשרת גם פעילויות תרבותיות של הקהילה.

אחד מבתי הספר, הוקם ליד בנייני מגורים, והשני, ליד גן ציבורי, כשכל אחד מהם עונה לדרישות המיוחדות של הסביבה הטופוגרפית שלו.

"בתי ספר אלה, שהוקמו כדי לענות לא רק לצרכי תוכנית הלימודים אלא גם לצרכים הקהילתיים ולצרכים הפדגוגיים, הם נקודת התחלה לתוכנית עיצוב גמישה עבור בתי הספר העתידיים בישראל, במיוחד אלה שיוקמו בשכונות חדשות", אומרת גבריאלי נוסבאום.

הפתיחות הזאת של משרד הבינוי והשיכון, שאימץ לעצמו מדיניות של שבירת העיצוב המסורתי, השמרני של בתי הספר בארץ, ומתן חופש ליצירתיות של האדריכלים, תוך התחשבות בצרכים החדשים של בית הספר המודרני, עשויה להציב את ישראל בין המדינות המתקדמות בעולם – אם לא במהפכה בתוכנית הלימודים, לפחות במהפכה במיבנים שבהם לומדים.

חתכי רוחב של ביה"ס "איריסים" בכרמיאל. אדריכל: יעקב יורי

המשותפים נפתחים אל אולם מרכזי. באולם ההתעמלות יש במה מיוחדת המאפשרת עריכת מופעים לקהל היושב באולם או מחוצה לו, כאחת. ב-1991 הוקמו שני בתי ספר דומים באילת, שבהם גם תוכננו ספרייה, מעבדה ומרכז משאבים במרכז הבניין, כדי שישרתו לא רק את תלמידי בית הספר אלא את הקהילה כולה. כל אחד מבתי הספר באילת קיבל שטח נוסף של

שלושה אגפים, שכל אחד מהם מכיל שש כיתות מסביב לשטח משותף. כל השטחים המשותפים מקורים בגגות משופעים כשהאולם הראשי של ביה"ס נפתח אל החצר ומחובר אל העמק. השני, בראש העין, בו יושם הרעיון של קבוצות של שלוש כיתות מסביב לשטח משותף, המשמש למעשה שש כיתות בשתי קומות המחוברות באמצעות מדרגות. כל שלושת השטחים

הקבוצה הבוגרת – תלמידי כיתות ו' ו-ז'. מיתקנים מיוחדים כמו ספרייה, מעבדות וחדרי לימוד פרטיים מוקמו בשטח המרכזי של כל קבוצה. כל השטחים המשותפים חוברו באמצעות חצרות שנועדו לפעילויות מיוחדות. לכל גן ילדים יש יציאה לגן משחקים משלו. כל בית הספר תוכנן לקומה אחת, כשהמקלטים בקומה התחתונה משמשים כבתי מלאכה וסדנאות. לבית יש גג משופע שיוצר גלריות בתוך הכיתות. חדר ההתעמלות נבנה ליד הקבוצה הבוגרת, קרוב לחצר שנייה, בה אפשר להשתמש לפעילויות תרבותיות. העיצוב הפנימי של ביה"ס מדגיש עץ וצבעים חמים כדי ליצור אווירה ביתית נוחה לילדים הצעירים. קנה המידה של הבניין מתאים לעולם הילדים ומאפשר למורים לארגן מגוון של פעילויות בחצרות ובשטחים המשותפים. האדריכל של הבניין היה יעקב עברי, עובד משרד הבינוי והשיכון בנצרת, שנפטר לפני שבניין ביה"ס הושלם. ב-1990, תכנן משרד הבינוי והשיכון, שני בתי ספר המבוססים על "הגישה הקבוצתית". האחד, בקריית-גת, הוקם ליד עמק ובו

אם אתה לא גרופי של מחשבים אתה צריך שרות אישי חודשי

עולם המחשבים הוא רחב ומורכב, ריבוי התוכנות, סוגי התוכנות, וסוגי הוירוסים בוודאי מבלבלים אותך, אתה לא מתמצא, לא מבין וזה אפילו לא מעניין אותך, ובצדק! נשבר לך מהתקלות, נשבר לך מהתקיעות ובצדק! מחשבים נועדו לשרת אותך ולעשות לך את החיים יותר קלים ואת העסק מודרני ומוחשב.

כאן רוני גרופי נכנס לתמונה, מכאן ואילך תשאיר לי לשבור את הראש עבורך. הסיסמה שלי היא "שרות אישי חודשי" לכל תקלה, לכל בעיה ולכל צרה שלא תבוא אני הכתובת, אני הפתרון שחיפשת! אצלי אתה מקבל שרות מחשבים כולל, על בסיס אישי חודשי, כאשר השרות לחודש הראשון הוא חינם, ללא כל התחייבות מצידך. לא תהיה מרוצה מהשרות! לא קרה כלום, נגיד שלום ונשאר ידידים... וזאת הבטחה.

מה כבר יש לך להפסיד, הרם עכשיו את השפורפרת, חייג לרוני גרופי טל. 03-5619777 או איתורית 03-6750750, מנוי 3337 וכל המחשבים בעסק שלך יעבדו פיקס... וגם זאת הבטחה!

שרות מחשבים
אישי חודשי

MEGA

חודש ראשון חינם